

Mam schudt het hoofd.

‘Straks zijn we te laat op school.

Dat mag niet. Je moet nog zoveel leren.’

‘Toe, nog een paar hapjes ...’ smeekt Jack.

Mam komt naast Jack staan.

Ze trekt Jack van zijn stoel.

Kling!

De stoel klettert om.

Mam veegt Jacks mond schoon.

Trekt zijn jas aan.

Grist zijn boekentas mee.

Keuken uit. Huis uit. Auto in. Oprit af.

Jack kijkt nog een keer om. Hij zwaait.

‘Dag, huis!

Dag, balletjes met choco!’

Mam zwaait niet. –
Ze geeft gas, remt, stopt.

En nog een keer.
En nog een keer!

‘Geen geluk met de lichten!’ moppert ze.
Dan parkeert ze de wagen.
Deur open. Auto uit. Stoep op.
‘Dichter kan niet, Jack.’ Mams stem zit vol ongeduld.
‘Je school ligt in een fietsstraat.
Wie bedenkt zoiets?
Vast iemand met héél veel tijd.’

Mam zet er stevig de pas in.
Tik, tik, tik doen haar hakken.
Iedereen gaat voor mam opzij.
Jack probeert te volgen.
Dat valt niet mee.

‘Mam, niet zo snel ...’

Mam luistert niet.
Ze kijkt op haar horloge.
Ze loopt nòg sneller.
Jack lost.
Eén meter. Twee. Drie.
Heeft mam ogen op haar rug?

Ze draait zich met een ruk om.
Plant haar handen in haar heupen.
'Wat is dat toch met jou?
Zo komen we nooit op tijd!

Jeetje! Wat ben jij een slak, Jack!

Eerst gebeurt er niets.
Dan plots een kleine **plop**.

Alles wordt groter:

**de huizen,
de bomen,
de fietsers,
mam ...**

Jack krimpt. Valt voorover.
Plakt tegen de grond.
Geraakt niet meer vooruit.
Op zijn rug zit een huisje.

Jack is een slak.

